חוץ דחמר. ר"ת כתבו המלרי ס"ל דאפילו בשחוטין ליכא למיחש **אפילו דס.** שעיר הנעשה בפנים בכוס שבבי נשחט חס מת המשתלח מביא חבירו מן השוק ומזווג לדס ולא לחמרינן הוחיל ונלחה הדס במיתת חבירו ישפך ויבית שניס ויגריל עליהן ויתכפר בהן: **ושמאי יחופו כולן.** מכיון שמת אחד מהן ליתני בית ושמא לחיסורא מית והנותרים יקרבו: **כר"ח דאמר חס קירב כו'** [ב]. ומתניתין היא. לעולם תלינן לחיסורא בהאי דאזיל: **והא אמר ר"ח.** לקמן בפירקין [עז:] לעת המיר ר' אליעזר להקריב את הנותרים אלא שניס דולחי אד מיניייהו להיתירא שהרי לא נתערב בהס אלא נעל מוס אחד וכבל אד לחמרינן מדחבריה לאו לחיסורא הוא והכא לחיסורא חיכו אבל אי נמי לאו לחיסורא הוא דחבריה לחיסורא הוא והוחוא לחיסורא אלא שהוא נחבטל והיה נראה דרך גנאי שיזדמן שום אכילת איסור לפיהו, דהא מה"ט נוהגין מתעובת איסור שנתבטל ברוב מעצמו. לאפוקי במפיל אין האיסור עדיין לפנינו בודאי, דמימר אמר האיסור נפל ולא יזדמן שום דבר אסור לפיהו, הלכך במבטל לא קנסינן שוגג אלא מזיד משום דזדאי לא ירבה במזיד כדי לאכול האיסור הבדור, משא"כ אם הפילה שיתלה לומר האיסור נפל לים. ובהכי ניחא נמי מה שכתבו הפוסקים לענין ביטול חד בתרי דז"ל ומיהו אע"פ שנחתכה חתיכה אחת אין תולין לומר האיסור נתחך ונתבטל ויהיו כולן מותרין כר' כן ר"ל (נאר שפע פר' מ'):

ותנן ר"א אומר כו'. לח שייך למימר מדפריך מר' מלישער לסייעה מדקתני דלמחו לפילו קלבו כולן חוץ מאחד מהן יכלו לבית השריפה וגבי כוסות יפסך לומר דלמא דלקנן לחו משום דחייב פסלי מלח מטעם מחלישא [א]: **ונפלה אחת מהן לים הנדול הותרו כולן.** משום דמלחוריית [ב] ברובא בטיל כדפירשנו [מס"ה] הקילו כאן ודוקא נפלה ממילא לחל הפילה לפילו שוגג קנסינן לטו מזיד ודוקא ליס הגדול שאינה בעין לחל פירשה לח כדמוכח בהמיה [ג] ופרשו מלבעיס למקום אחד שלא יזדמן להם לחיסורא [ד] וכן מוכח דקאמר רב דלמר כר"ח וגבי מין המזומע מדמע מלח לפי החשבון שמעינן ליה לר"ח בפ"ק [ה] דתרומות דלמר היה שלה שנפלה היה לחם שעלתה לחל לחחזיק רב דלמר: **רב דאמר בר"א.** תימה הח טעמח דר"ח משום דלכתיב (ויקרא כג) מוס בח הוח ללח ילנו הח ע"י תערובת ילנו כדמפרש ביומח פ' שני שעירים (דף סד.) לחל בעלמח לח וי"ל דהח לחיטערין לן קרא לח לחד בתרי לחטרין דבללו קרא גרובח בטיל ללח לחד בחד לחטרין והס"ם מייתי ליה לקרא משום דכיון דכל כך המיר הכמוב מין לאוי להממיר מדרבנן לגבוה:

פירש אחד מהן לריבוא ומריבוא לריבוא מותרין. לח לחטרין מריבוח לריבוח ללח למימר מלן דלמר מסר בכולהו כדפירשים לעיל ר"ש משום דיש חילוק בין ריבוח לריבוח שני לריבוח דלמלן מי מתהני מכולהו בבת אחת מסור דקמתהני בחלה פשיקא היא ללח מתהני בחלה פשיקא כיון דבבת אחת נהנה מכולם בבת א' פשק פשיקא היא ושרי וכן מריבוח לג' ומג' לג' מוסר לבל מסור ליהנות מג' הרחשונים בבת אחת ומן השניים שרי מהאי טעמא דפירש [ו] ובקונטרס לח פירש כן:

אמר ר' אלעזר. דלמר במתניתין שם קרב הרחש של אחד מהן יקרבו כל הרחשין כולן: **והאמר ר' אלעזר.** לקמן בהאי פירקא ר' אלעזר מתקיף לה הניח ר' אלעזר לחיסורא ולחיסורא מלינן בהאי פירקא בכ"מ [ז] ולחיכא למימר הכי דוקא בשלא היה יודע מי מיניייהו דהיתירא ולחיסורא אבל יודע מי מיניייהו ליכא למימר הכי ומלינן לה בהאי פירקא לקמן [עז:] ומלינן לה בפ' כל הבשר [חולין קיב:] ומלינן לה בפ' כל הבשר [חולין קיב:] ומלינן לה בפ' כל הבשר [חולין קיב